

Казки про сміливість

ВОВКИ-КОЛЯДНИКИ

Вовки-колядники

Як жив собі дід та баба, і розвели вони семеро овець, і сучка-позвонка, баба-поговорка, коничок-ступачок.

От раз підійшла Меланка, то дід заставив бабу, щоб вона наварила вареників. А сам пішов щедрівників шукать. Іде, коли дивиться — ідуть вовки. А він їм і каже:

— Й ви, дітки, ідіть до мене щедрувать.

То тоді ці вовки пішли за ним і прийшли до хати та й почали щедрувать:

А у діда, а у баби Семеро овець. Сучка-позвонка, Баба-поговорка, Коничок-ступачок. Винось, діду, вівцю.

Кругивсь, вертівсь дід. Нічого не поробиш, треба нести. Виніс дід вівцю. А вони уп'ять почали співать.

А у діда, а у баби Семеро овець...

І так далі.

Виніс дід і другу вівцю, тоді вони з'їли і оп'ять почали співать:

А у діда, а у баби Семеро овець...

І так далі.

Виніс дід і третю вівцю, іззіли вони і ту. І почали оп'ять співать:

А у діда, а у баби Семеро овець...

І так далі.

Виніс дід і четверту вівцю. Іззіли вони і цю і оп'ять почали співать:

А у діда, а у баби Семеро овець...

І так далі.

І так вони співали, поки поїли всіх. Тоді доходе ряд до баби. Не оддав дід баби, а сам узяв добрий кийок і побив вовків.